

Fredningen har Noget at betyde, og det er paa den Tid, hvor Summeren yngler. Det kan ikke nytte at frede paa den Tid, hvor den er blød og stifter Skal, thi paa den Tid er der Ingen, der spiser den og altsaa heller Ingen, der fisker den, og derfor kan man lade Bestemmelsen for den Tid rent falde bort. Følge Kommissionens naturkyndige Medlems Udsagn er den Tid, hvor Summeren er blød, Juli Maaned, og den Tid, hvori den yngler, den næstforegaaende Maaned eller c. 6 Uger tidligere, og af Hensyn hertil ere Fredningsbestemmelserne satte til Juni og Juli. Derfor man nu vil flytte Tiden bort fra Juni Maaned, tager man hele Angletiden bort. I Juli Maaned, da Summeren er blød, fisker man den jo alligevel ikke, saa Ingen vil have Noget imod Fredningsbestemmelserne paa den Tid, men vil man have Fredningsbestemmelser, maa man sætte dem til den Tid, hvor de virkelig bidrage til, at Summeren kan formere sig uden altfor store Udelæggelser. Det naturkyndige Medlem af Kommissionen vil ikke vide af nogen forskjellig Angletid at vide for Summeren, og tror ikke paa, at der er en forskjellig Angletid i Limfjorden og paa Vestkysten. Derom tør jeg ikke have nogen personlig Mening, men det er af Hensyn til hans bestemt udtalte Mening, at der ikke er blevet ansat en forskjellig Fredningstid i Lovforslaget.

Ordføreren (Rosenørn = Leilmann):

Efter at det høie Thing har hørt den høitærede Indenrigsminister udtale sig bestemt imod Hvertallets Vædringsforslag under Nr. 2 til § 6, saa kan jeg ikke nægte, at jeg for mit eget Bedkommende har nogen Banffeligghed ved at vedligeholde Haabet om dets Vedtagelse. Imidlertid maa jeg dog tillade mig lige over for den høitærede Minister at gjøre en Bemærkning. At Regjeringen var i fuldstændig Overensstemmelse med Kommissionen, har Udvalget ogsaa tilladt sig at udtale i Betænkningen; men har ganske vist søgt Vægten af de Autoriteter, imod hvilke man gif; men jeg kan ikke komme bort fra, at det forekommer mig at være noget anomalt, hvad der forøvrigt ogsaa er indrømmet i Motiverne til Regjeringens Forslag, at man indfører stærkere Fredningsbestemmelser langs med alle Fartstjerne, end man gjør i Limfjorden. Jeg kan godt forstaa, at der kan være Strøg langs Kysterne, hvor der kan være lige saa god Grund til at have laafede Bænde, som det kaldes, som i Limfjorden, men jeg kan ikke forstaa, at dette gjælder om alle Kysterne hele Landet rundt. Jeg skal imidlertid ikke dvele længere ved dette Punkt, men kun henstille til det høie Thing at vælge, hvad det vil. Vædringsforslaget under Nr. 1 til § 5 og Vædringsforslaget under Nr. 3, som forøvrigt er stillet af et enkelt Medlem af Udvalget, skal jeg ganske henstille. Jeg tillod mig, da jeg første Gang havde Ordet, at bemærke, at

jeg vel kunde erkjende, at Forslaget ikke var strengt nødvendigt, og at det ifølge den gamle Regel, at Alt, hvad der er overskødigt, altid er skadeligt, burde udelades; men imidlertid, ogsaa det skal jeg henstille. Den høitærede Minister havde ikke Noget imod Vædringsforslaget under Nr. 4 til § 7, men han mente, at det ikke var det rette Sted, Udvalget havde stillet Forslaget paa. Denne Bemærkning skal Udvalget ganske vist tage under Overveielse inden næste Behandling, men det maa dog være mig tilladt strax at gjøre opmærksom paa, at § 7, hvortil Forslaget knytter sig, indeholder den Bestemmelse, at Ingen uden særlig Udkomst maa sætte Bundgarn, der er hinanden nærmere end 500 Favne, og naar man gaar hen til § 16, saa finder man der en Bestemmelse, som begynder med de samme Ord, idet det der hedder: Hvor ingen særlig Hjemmel dertil have, maa intet Fiskeredskab udsættes eller bruges nærmere et allerede udsat staaende Fiskeredskab eller et i Brug værende Landdragningsvaad end 100 Favne, med mindre den Bedkommende dertil har givet Samtykke, ei heller nærmere Naers og Bøllers Udløb i Fjorden end 100 Favne. Det er derfor forekommet mig, at man fulgte den Tankegang, der laa i Lovforslaget, men Udvalget skal naturligvis tage denne Sag under nærmere Overveielse inden 3die Behandling. Ved Hensyn til det sidste Vædringsforslag, nemlig det under Nr. 5 til § 10, maa det være mig tilladt at bemærke, at jeg ogsaa har læst det naturkyndige Medlems Udtalelser med Hensyn til Fredningstiden i Kommissionens Protokol, men jeg har ikke kunnet finde det aldeles indlysende, at Lovforslagets Tid netop var den Tid, hvor man skalde frede, og jeg tror heller ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at han selv paa dette Sted gjør opmærksom paa, at det dog var muligt, at det var til nogen Nytte at frede Summeren ogsaa i den Tid, hvor den er blød; man havde ingen aldeles sikker Erfaring derom, men man var tilbøielig til at tro, at det var den Tid, hvor Befrugtningen foregik for det næste, altsaa for det følgende Aar, og maaske det dog var til nogen Nytte, at man fredebe om Summeren i den Tid, hvor den blev befrugtet. For øvrigt er Summerens Angletid i en saa uhyre Grad talrig, at der skal være fra 2 til 20,000 Rogn ved enhver Befrugtning, saaledes at der jo er en uhyre Mængde af pødelægge. Jeg tror, at det, man ved denne Fredningsbestemmelse kan vente at bevare, kun vil blive en meget lille Brøddel i Forhold dertil, og det er min Grund til, at jeg ikke kan lægge saa stor Vægt paa, at Summeren bliver fredet netop paa den Tid; men paa den anden Side lærer den Erfaring, der paaberabes fra Norge, at man har stor Nytte af Fredningen, og derfor har jeg ikke dristet mig til at foreslaa Bestemmelsen helt udelukket. Jeg tror imidlertid, at det høie Thing i saa Henseende vil kunne følge Udvalget, uden at der vil ske nogen stor Skade.